

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/119/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3818010178
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3818010178.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jozefa Janíka a sudcov JUDr. Petra Tótha a JUDr. Michala Antalu v trestnej veci proti obžalovanému O. J., nar. XX.XX.XXXX v P., okres P., trvale bytom I., ulica XX. Q. č. XX/X/XX, okres O., t. č. na slobode, pre trestný čin prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1, odsek 2 písm. a), odsek 3 písm. c) Tr. zákona a iné, na verejnom zasadnutí konanom v Trenčíne dňa 01. augusta 2019, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 11. júna 2018 pod sp. zn. 1T/39/2018 takto

rozhodol:

Podľa § 321 odsek 1 písm. d), písm. e) Tr. poriadku z r u š u j e s a napadnutý rozsudok vo výroku o uloženom treste a spôsobe jeho výkonu.

Na podklade § 322 odsek 3 Tr. poriadku s a

obžalovaný O. J. - nar. XX.XX.XXXX v P., okres P., trvale bytom v I., ulica XX. Q. č. XX/X/XX, okres O., t. č. na slobode,

o d s u d z u j e

podľa 156 odsek 3 Tr. zákona s prihliadnutím na § 37 písm. h), písm. m) Tr. zákona účinného do 31.07.2019 a za použitia § 38 odsek 2, odsek 4 a odsek 8 Tr. zákona účinného do 31.07.2019, § 41 odsek 1 Tr. zákona účinného do 31.07.2019 a § 53 odsek 1 Tr. zákona účinného do 31.07.2019 na ú h r n ý trest domáceho väzenia vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 53 odsek 2 Tr. zákona účinného do 31.07.2019 je obžalovaný povinný po dobu výkonu trestu domáceho väzenia, každý deň v čase od 12.00 hod. do 10.00 hod. nasledujúceho dňa sa zdržiavať vo svojom obydľí, vrátane k nemu prináležiacich vonkajších priestorov, viesť riadny život a podrobiť sa kontrole technickými prostriedkami.

Podľa § 53 odsek 4 Tr. zákona účinného do 31.07.2019 po dobu výkonu trestu domáceho väzenia môže obžalovaný opustiť svoje obydľie len po predchádzajúcom súhlase probačného a mediačného úradníka alebo orgánu, ktorý spravuje technickú kontrolu nad obžalovaným a len z naliehavého dôvodu na nevyhnutne potrebný čas. Tento čas sa započítava do výkonu trestu.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 11. júna 2018 pod sp. zn. 1T/39/2018 bol obžalovaný O. J. uznaný za vinného na podklade podanej obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Prievidza zo dňa 16. marca 2018 pod č. k. 1Pv 767/17/3307-9 zo spáchania trestného činu prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1, odsek 2 písm. a), odsek 3 písm. c) Tr. zákona v jednočinnom súbehu s trestným činom prečinu výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písm. a) Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 21. novembra 2017 v čase okolo 16.00 hodiny v I. na ulici XX. Q., na chodníku pred bytovým domom so súpisným číslom XX napadol poškodenú Q. R., nar. XX.XX.XXXX, tak, že po predchádzajúcej hádke pristúpil k poškodenej a túto spredu obidvoma rukami strčil, následkom čoho poškodená spadla na zem, na zadok a ľavú ruku, pričom ihneď po páde pocítila v oblasti lakťa ľavej ruky prasknutie a uvedeným konaním poškodenej spôsobil zlomeninu vretenného a lakťového nadklbového hrboľu ramennej kosti vľavo a zlomeninu hlavičky vretennej kosti vľavo s narušením obvyklého spôsobu života v dĺžke 10 až 12 týždňov.

Za tieto trestné činy bol obžalovaný O. J. odsúdený podľa § 156 odsek 3 Tr. zákona, § 41 odsek 1 Tr. zákona, § 38 odsek 4 Tr. zákona, § 37 písm. h), písm. m) Tr. zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky nepodmienečne, na výkon ktorého bol podľa § 48 odsek 2 písm. a) Tr. zákona zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. V adhéznom konaní, t. j. v konaní o náhrade škody bola poškodená Q. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom v I., ulica XX. Q. XX/X, okres O. s nárokom na náhradu škody odkázaná na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej pätnásťdňovej lehote podal odvolanie obžalovaný proti výroku treste a spôsobe jeho výkonu. V písomnom odôvodnení odvolania uviedol, že s poškodenou Q. R. mal už viackrát verbálny konflikt, ktorého dôvodom bol jeho pes, ktorý jej vadil. Poškodená sa voči nemu správala nevyberavo až vulgárne a nevyklučuje, že poškodenú v inkriminovanom čase a na inkriminovanom mieste dôraznejšie odsunul na trávnik, čo mohlo pôsobiť ako sotenie a čo sa stalo v dôsledku toho, že sa nedokázal vtedy ovládať kvôli tomu, ako sa správala poškodená voči nemu. Nesúhlasí preto s tvrdením okresného súdu v tom, že poprel spáchanie žalovaného skutku, i keď na druhej strane sú rozdielne jeho tvrdenia a tvrdenia poškodenej o skutkovom dejí. Je mu úprimne ľúto následkov na zdraví, ktoré utrpela poškodená pádom na zem. Ďalej uviedol, že pokiaľ ide o uložený trest odňatia slobody, uvedomujúc si, že tento mu musel byť ukladaný obligatórne ako nepodmienečný trest, keďže skutok spáchal v čase plynutia skúšobnej doby iného jeho podmieneného odsúdenia, považuje takýto trest za neprimerane prísny. V tejto súvislosti poukázal na to, že je otcom maloletého syna P. I., ktorý mu bol zverený do osobnej starostlivosti a výchovy a o ktorého sa riadne stará. Syn v súčasnej dobe navštevuje strednú školu v I. v odbore mechanik výpočtovej techniky a od septembra nastupuje do 2. ročníka tejto strednej školy. Spolu obývajú sociálny byt, ktorý mu bol pridelený mestom I.. V súčasnej dobe je na starobnom dôchodku, keď predtým pracoval ako baník. Je si vedomý toho, že bol priestupkovo postihovaný aj trestaný, naposledy v konaní pred Okresným súdom Prievidza pod sp. zn. 3T/80/2017, v ktorom mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody. Uviedol, že Trestný zákon ale umožňuje v jeho prípade uložiť aj iný druh trestu, napríklad trest domáceho väzenia, a to i s uložením primeraných povinností a obmedzení, prípadne i trest povinnej práce, ktorým obom trestom je schopným sa podrobiť. Preto navrhol, aby Krajský súd v Trenčíne, ako odvolací súd podľa § 321 odsek 1 písm. e) Tr. zákona zrušil napadnutý rozsudok okresného súdu vo výroku o uloženom treste a spôsobe jeho výkonu a aby sám podľa § 322 odsek 3 Tr. poriadku mu uložil buď trest povinnej práce alebo trest domáceho väzenia v primeranom rozsahu.

K písomnému odôvodneniu odvolania obžalovaného prokurátor Okresnej prokuratúry Prievidza uviedol, že napadnutý rozsudok okresného súdu vo všetkých jeho výrokoch považuje za správny a zákonný. Odvolacie argumenty obžalovaného v tom, že negatívne chovanie sa poškodenej voči nemu v inkriminovanom čase a na inkriminovanom mieste, považuje za irelevantné vo vzťahu k právnomu posúdeniu konania obžalovaného. Naopak to, že sa obžalovaný v dôsledku správania sa poškodenej nevedel ovládnuť, svedčí o jeho agresivite. Obžalovaný preto nie je schopný zvládať záťažové situácie pokojne. Uložený nepodmienečný trest obžalovanému nespôsobí komplikácie vo vzťahu k maloletému synovi, o ktorého sa stará, pretože o tohto sa môže postarať druhý rodič, ktorému obžalovaný aj vzhľadom k tomu, že je poberateľom starobného dôchodku, môže bez komplikácií prispievať na výživu maloletého syna. Prokurátor ďalej uviedol, že iný druh trestu, ktorého uloženia sa obžalovaný domáha, nepovažuje za vhodný a preto navrhol, aby odvolací Krajský súd v Trenčíne odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. poriadku ako nedôvodné zamietol.

Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu právom konečného návrhu poukázal na vecne správny a zákonný rozsudok súdu prvého stupňa a navrhol, aby odvolací krajský súd odvolanie obžalovaného ako nedôvodné podľa § 319 Tr. poriadku zamietol.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu právom konečného návrhu uviedol, že poškodenú iba posolil za okolností, na ktoré poukázal v písomnom odôvodnení odvolania. Poukázal na to, že on sám má vážne zdravotné problémy, k čomu predložil lekárske správy a že jeho syn je odkázaný fakticky iba na neho, pretože jeho matka nie je schopná sa o neho postarať. Táto je sociálne neprispôsobivá a má ďalšie maloleté dieťa a narodenie ďalšieho ešte očakáva. Byt, v ktorom býva so svojim maloletým synom mu bol pridelený ako sociálny byt, ktorý sa viaže iba na jeho osobu a výkonom trestu odňatia slobody by oň prišiel, čo by postihlo i jeho maloletého syna. Navrhol, aby mu odvolací súd uložil iný zo zákona možný trest, než trest odňatia slobody či peňažný trest, keďže jeho jediným príjmom je iba starobný dôchodok v sume cca 500 €.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania obžalovaného podľa § 316 odsek 1 Tr. poriadku a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 odsek 3 Tr. poriadku, na verejnom zasadnutí dňa 01. augusta 2019 na podklade podaného odvolania, ktoré mu spolu so spisom bolo predložené 24. októbra 2018, preskúmal podľa § 317 odsek 1 Tr. poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na podklade podaného odvolania obžalovaného, ktorým napadol iba výrok o uloženom treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu v napadnutom rozsudku prvostupňového okresného súdu krajský súd, neopomenutím svojej zákonnej povinnosti podľa § 317 odsek 1 posledná veta Tr. poriadku síce nezistil dôvody na prípadné podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Tr. poriadku, avšak na druhej strane dospel k záveru, že podané odvolanie obžalovaného je dôvodné, pretože prvostupňový súd dostatočne nezohľadnil všetky významné okolnosti, relevantné pri ukladaní trestnoprávných sankcií, keď uložil obžalovanému neprimerane prísny druh trestu, a to trest odňatia slobody.

Krajský súd predovšetkým uvádza, že pokiaľ ide o zistenie skutkového stavu veci žalovaného skutku, súd prvého stupňa postupoval v tomto smere vecne správne a zákonne, keď na podklade dostupných a vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, totožnými s podanou obžalobou. Správnym spôsobom vykonané dôkazy pred súdom prvého stupňa (predovšetkým svedecká výpoveď poškodenej Q. R. a M. W., výpoveď znalca M. L. K. a obsah jeho znaleckého posudku z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia chirurgie ako i relevantné listinné dôkazy), ich vyhodnotením v súlade s ustanovením §§ 2 odsek 10, odsek 12 Tr. poriadku dospel k nepochybne správne záveru o tom, že sa žalovaný skutok stal tak, ako bol popísaný v podanej predmetnej obžalobe prokurátora okresnej prokuratúry, a že jeho páchatelom je obžalovaný, ktorý spáchanie žalovaného skutku fakticky ani nepoprel, naopak, v rámci odvolacieho konania priznal svoju vinu. Súd prvého stupňa tiež nepochybil, keď žalovaný skutok následne po právnej stránke posúdil ako jednočinný súbeh dvoch dokonaných a žalovaných trestných činov, t. j. prečinov ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1, odsek 2 písm. a), odsek 3 písm. c) Tr. zákona a výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písm. a) Tr. zákona, pretože v posudzovanom prípade boli skutočne naplnené všetky pojmové znaky oboch skutkových podstát citovaných prečinov tak po formálnej stránke, ako i materiálnej stránke (materiálny korektív), t. j. naplnený bol i stupeň nebezpečnosti konania obžalovaného, ktorý bol vyšší než neapatný.

Podľa § 2 odsek 10 Tr. poriadku súd je povinný postupovať tak, aby zistil skutkový stav veci v rozsahu nevyhnutnom pre svoje rozhodnutie. S rovnakou starostlivosťou je povinný objasňovať skutočnosti, ktoré svedčia proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech. Podľa § 2 odsek 12 Tr. poriadku súd hodnotí všetky zabezpečené dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne.

Prvostupňový okresný súd sa týmito ustanoveniami, ktoré sa vzťahujú aj na rozhodovanie o súvisiacich výrokoch s vinou (výrok o trestnoprávných sankciách) aj so zreteľom na zachovanie kontradiktórneho spôsobu vykonania dokazovania v konaní pred súdom, na hlavnom pojednávaní pri ukladaní trestu odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu dôsledne neriadil, keď obžalovanému určil ako druh úhrnného trestu trest odňatia slobody, ktorý mu však na druhej strane správne v súlade s ustanovením § 49 odsek 2 Tr. zákona uložil ako nepodmienečný, t. j. s určením jeho bezprostredného výkonu trestu v tiež správne

určenom ústave na výkon trestu odňatia slobody v súlade s § 48 odsek písm. a) Tr. zákona. Odvolací súd ďalej uvádza, že súd prvého stupňa správne identifikoval u obžalovaného iba priťažujúce okolnosti podľa §§ 37 písm. h), písm. m) Tr. zákona (spáchanie viacerých trestných činov a odsúdenie za trestný čin v minulosti). Pokiaľ obžalovaný namietal, že spáchanie žalovaného skutku pred súdom prvého stupňa nepoprel, odvolací súd uvádza, že je tomu tak. Obžalovaný však vyslovene svoju vinu neuznal tak, aby mu bolo možné priznať poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zákona, čo takto správne vyhodnotil aj súd prvého stupňa. Správne potom aplikoval i ustanovenie § 38 odsek 2, odsek 4 a odsek 8 Tr. zákona, keď prevažujúcimi priťažujúcimi okolnosťami sa trestná sadzba z dolnej hranice trestnej sadzby zo zbiehajúcej sa najprísnejšej skutkovej podstaty trestného činu (§ 156 odsek 3 Tr. zákona) zvýšila o 1/3 a správne bolo aplikované súdom prvého stupňa i použitie ustanovenia o úhrnnom treste postupom uvedeným v § 41 odsek 1 Tr. zákona. Potiaľto bol postup prvostupňového súdu správny i zákonný. Okresný súd však pri určovaní druhu trestu, dôsledným vyhodnotením všetkých dostupných a preukázaných rozhodných skutočností dospel k nesprávnemu záveru o tom, že obžalovanému je nevyhnutné uložiť iba trest odňatia slobody bez toho, aby zväžil uloženie i iného možného (zákonného) druhu trestu, ktorý prichádzal do úvahy, a to bez opomenutia i takých skutočností, ktoré sú významné a svedčia v prospech obžalovaného. Tými sú jednak skutkové okolnosti, keď neboli relevantne vyvrátené tvrdenia obžalovaného o tom, že i sama poškodená významnou mierou prispela k inak nelogickému vzniku konfliktu medzi ňou a obžalovaným, ktorý podľa názoru odvolacieho súdu bolo iste možné riešiť pokojnou cestou a tiež i skutočnosť, že obžalovaný sa nachádza v zhoršenej sociálnej situácii, keď je na jeho osobu bezprostredne odkázané maloleté dieťa, ktoré by bezprostredným výkonom trestu obžalovaného utrpelo citeľnejšiu ujmu tak, ako poukazoval obžalovaný. Odvolací súd preto dospel k záveru, že obžalovanému v posudzovanom prípade bolo a je možné uložiť aj iný zákonný druh trestu, ktorým je trest domáceho väzenia, ktorý tak alternatívne naplní očakávaný účel trestu u obžalovaného v súlade s § 34 Tr. zákona. Je nesporné, že obžalovaný konal evidentne v rozpore s Trestným zákonom, čo si obžalovaný napokon aj uvedomil a prejavil i ľútosť, i keď až v štádiu odvolacieho konania. Aj napriek tomu, pre naplnenie individuálno-preventívneho účinku a s ním spojeného generálno-preventívneho účinku trestu bude postačovať uložiť mu primeraný trest domáceho väzenia, keďže v tomto smere v rámci odvolacieho konania boli splnené všetky zákonné podmienky a pritom takýto trest podľa názoru odvolacieho súdu vyjadruje aj dostatočnú mieru morálneho odsúdenia obžalovaného spoločnosťou.

Vzhľadom na uvedené preto odvolací súd rozsudkom najskôr podľa § 321 odsek 1 písm. d), písm. e) Tr. poriadku zrušil napadnutý výrok o treste a spôsobe jeho výkonu v rozsudku súdu prvého stupňa a následne podľa § 322 odsek 3 Tr. poriadku odvolací súd sám uložil obžalovanému podľa Trestného zákona účinného do 31.07.2019 (v prospech obžalovaného) úhrnný trest domáceho väzenia podľa zásad uvedených v § 41 odsek 1 Tr. zákona a podľa najprísnejšieho prečinu (z hľadiska trestnej sadzby), t. j. podľa § 156 odsek 3 Tr. zákona a s prihliadnutím na § 37 písm. h), písm. m) Tr. zákona, za použitia § 38 odsek 2, odsek 4 a odsek 8 Tr. zákona v primeranej výmere 18 (osemnásť) mesiacov s určenými podmienkami výkonu tohto trestu podľa §§ 53 odsek 2, 53 odsek 4 Tr. zákona.

Výrok adhézneho konania, t. j. konania o náhrade škody v napadnutom rozsudku súdu prvého stupňa týmto rozsudkom dotknutý nie je.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.